

[Aage Fogh.]

meste at takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, der blev givet her i formiddags. Jeg vil gå videre og takke regeringen og de ministre, der er specielt interesserede i disse spørgsmål, nemlig statsministeren, udenrigsministeren og landbrugsministeren, for det arbejde, de udfører, og for den energi, de lægger for dagen ved at gøre deres indflydelse gældende ude omkring i de europæiske lande ved enhver lejlighed, hvor det er nødvendigt at lade sig repræsentere for at varetage Danmarks interesser.

Det er nu vist fjerde år, vi her i forårs-månederne behandler markedsproblemerne fra tingets talerstol. Når jeg tænker på den ængstelse, hvormed vi behandlede dette spørgsmål for 2 år siden, og jeg ser de resultater, vi har nået i dag, er det gået langt, langt bedre, end jeg havde turdet vente. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremstillede for 2 eller 3 år siden her fra talerstolen den frygtelige tid, Danmark gik ind i med fattigdom og elendighed. Det resultat, vi har nået, er bedre, end vi havde turdet vente, men det er ikke godt nok, idet vi desværre må erkende, at Danmarks to store erhverv, landbruget og fiskeriet, hidtil ikke har kunnet blive behandlet på lige fod med andre erhverv her i landet. Det kan ikke være tilfredsstillende, at de to hovederhverv, der vel hjembringer mellem 5,5 og 6 milliarder kr. om året, får en særbehandling. Jeg vil derfor også herfra sige til den højtærede udenrigsminister, at det var med nogen ængstelse, vi i efteråret hørte, at England havde begyndt særforhandlinger med Frankrig om spørgsmålet England kontra de seks. Men vi har aldrig nogen sinde tvivlet på, at Danmark kunne stole på, at England ville være en loyal partner, og derfor betragter vi det som en selvfølge, at Danmark må holde sig à jour med de engelske forhandlinger.

Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på, at vi er glade for, at vore ministre ifølge den tale, der blev holdt i formiddags, vil benytte lejligheden til over for de forskellige regeringer i Europa at fremhæve Danmarks synspunkter på disse områder. Jeg tør ikke påstå, at vi venter en umiddelbar sammenslutning af de seks og de syv, men det er stadig målet for vort arbejde,

og jeg hørte med stor interesse det ærede medlem hr. Per Federspiels udtalelser om, at han kunne tænke sig, at der blev optaget landbrugsforhandlinger for hele Europa. Det var jo den gamle grønne plan, som jeg, da jeg var i landbrugsorganisationerne, var med til at forhandle om ude omkring. Den blev desværre på det tidspunkt ikke til noget, og det er vist også rigtigt, at når den ikke blev til noget dengang, var det Englands skyld. Det var England, der var den stærke modstander i det spil. Men jeg kan ikke nægte, at når vi nu i 1960-61 hører de store taler af den store leder i Frankrig, de Gaulle, får vi umiddelbart det indtryk, at der også kan ventes nogle ganske væsentlige vanskeligheder dernedefra. Populært kan det vist udtrykkes sådan, at i de sidste store taler, de Gaulle har holdt, har han temmelig tydeligt sagt, at alt det med samarbejde, enten det er gennem FN, gennem NATO eller gennem de seks, er ganske udmærket, hvis det tjener Frankrigs interesser, men hvis det ikke tjener Frankrigs interesser, har det også mindre interesse for Frankrig.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at en sådan indstilling hos en ledende mand i den stærkeste magt inden for de seks kan give anledning til bekymringer. Jeg håber, det må være rigtigt, at de Gaulle, når han har overvundet de vanskeligheder, han har i Algier, vil overlade til andre at klare de europæiske problemer. Det ville måske føre med sig, at det gik lidt nemmere.

Men altså: jeg er enig i regeringens optræden og med hensyn til dens arbejde i forbindelse med alle de problemer, der melder sig omkring markedsplanerne.

Dernæst et par bemærkninger om forholdene herhjemme. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at de vanskeligheder, der i øjeblikket møder dansk landbrug og dansk fiskeri, kan give anledning til megen uro, hvis vi ikke tager skyldigt hensyn til disse erhvervs særlige vanskeligheder, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til over for tinget og over for nationen i dens helhed at understrege den kolossale betydning, disse to erhverv har for dansk økonomi. Er der nogen, der rigtig har tænkt på — det er der måske nok, men ikke tilstrækkeligt mange — at ingen steder i verden er der noget landbrug, der skaffer befolkningen